

DRAMATURGICKÁ ROLE RITUÁLŮ VE FILMECH O RODINĚ**Rituály spojené se smrtí člena rodiny na příkladu snímků: Výlet a Blízko od sebe**

bakalářská teoretická práce

Mgr. Jiří Dufek - posudek oponenta

Jedná se o poctivě promyšlenou, přemýšlivou práci. Ráchel Absolonová by mohla srovnávat i jiné filmy s podobným výsledkem, v tomto případě si však více, než zisků z analýzy konkrétních snímků, cením metody. Má-li být bakalářská teoretická práce mimo jiné též důkazem o osvojení si základních analytických nástrojů dramaturgického myšlení, Ráchel Absolonová toto kritérium zcela naplňuje. Její rozborů filmů (možná s trochu nadbytečným šermováním s výrazy „syžet“, „fabule“, „cíl“ a „prostředek“, ale to jen tak na okraj) dokazují, jak zvolené téma o využití rituálu pohřbu či truchlení jako místa setkání, konfrontace a dočasného bezčasí v psychologickém dramatu dokáže nahlédnout, pochopit a případně do budoucna i scenáristicky využít. Zejména rozbor filmu Alice Nellis „Výlet“ pokládám za důkladný, cíleně soustředěný a vzhledem k tématu práce přínosný. Možná – jen vzhledem k důkladnému průzkumu žánrovosti, který autorka práce provedla - bych nadhodil otázku, proč se v tomto filmu překračováním a překročením hranice na Slovensko mění komedialita filmu směrem ke „crazy“.

Podobně důkladný je i rozbor filmu „Blízko od sebe“. Ritualita, zdánlivě vyprázdněná, dostihuje lidi a sahá jejich kořeny až pod zem. Ale také umožňuje se ještě po čas života osvobodit a pohnout sebou.

Možná by stálo za zamyšlení, že za těmito filmy se rýsuje jakýsi jiný podžánr, který hledá v lidském životě ubývající a ještě zbývající místa rodinného mezigeneračního setkávání, chvíle, kdy postavy vlastně musí odhalit své nitro, odkopávají se a vyřikávají se ze svých traumat. Tyto „inventurní“ rituály samozřejmě jsou blízko chvílím, kdy je člověk konfrontován s vlastní konečností, ale mohou se odehrávat i jindy – viz třeba „Cesta dlouhého dne do noci“. Ale opravdu je chceme? Bojíme se jich? Jsme k nim donuceni odkazem na věčnost a následně za ně třeba i vděční?

Práci pokládám za poctivě promyšlenou a důkladnou, doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit písmenem „A“.

V Praze dne 14.9.2021

Mgr. Jiří Dufek